

Atrium

BÝVANIE ZÁHRADA ARCHITEKTÚRA DIZAJN

BÝVANIE: Kalifornia
na Bodensee

ZÁHRADA: Zelené
derby v Kanade

ARCHITEKTÚRA:
Viedenský parlament

DIZAJN: Pracovné
záležitosti

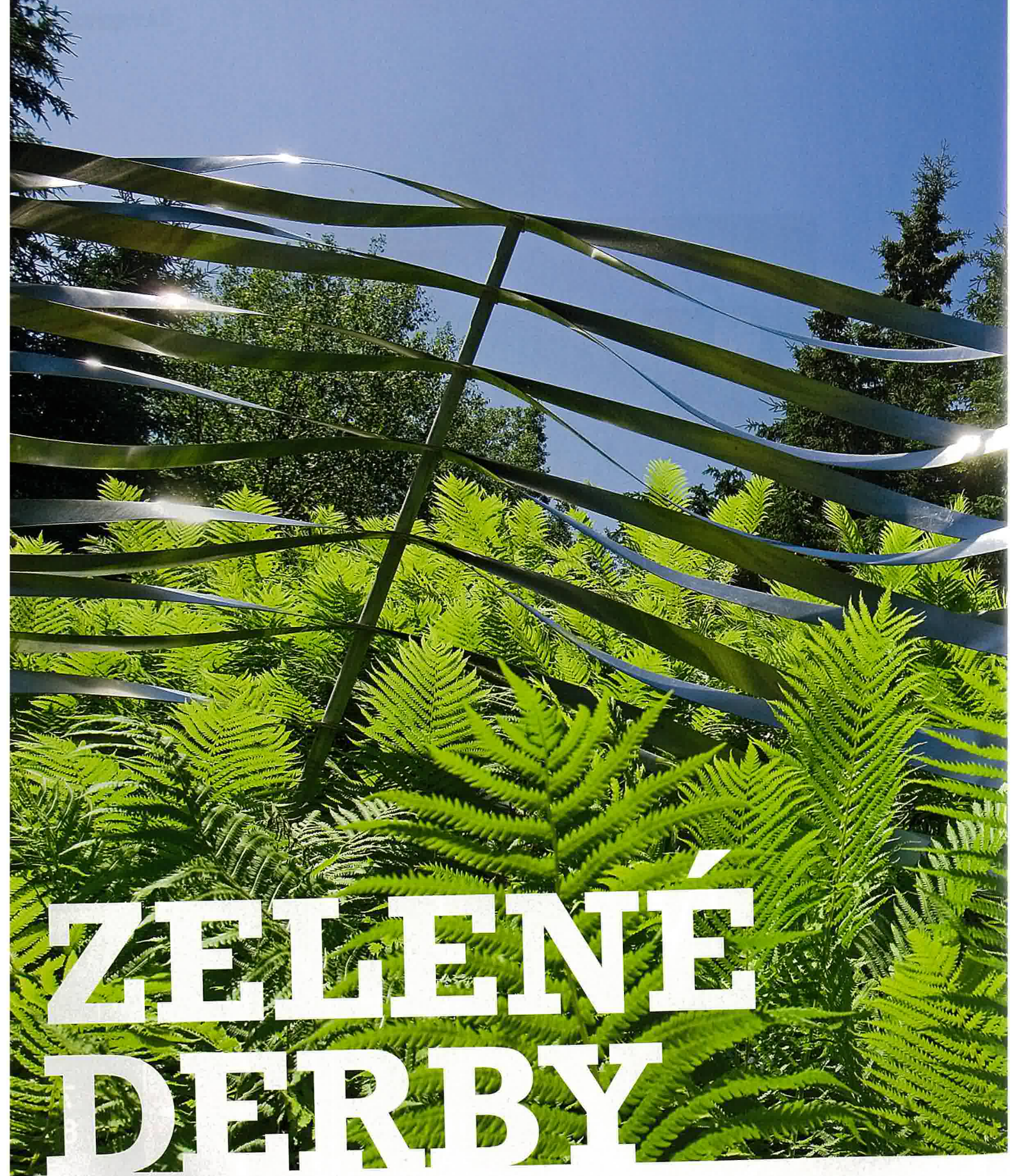
VEČNÝ ŽIVOT

ZÁHRADA

zelené derby 74
news 82

Zelené derby Kanadský cit pre zeleň vyvrcholil v medzinárodnom festivale v Grand-Métis, ktorý bol prehliadkou kreativity známych záhradných architektov.

ZELEENÉ DERBY

Siedmy Medzinárodný záhradný festival v Grand-Métis v Kanade prostredníctvom jedenástich kreácií umelcov a architektov z rôznych končín sveta priblížil aktuálne tendencie, ktoré formujú dianie v súčasnej architektúre parkov a záhrad.

Text: Elena Stoličná / Foto: Les Jardins de Métis

MODULÁCIE | Philippe Coignet a David Serero, Paríž

Zeleným porastom prechádzala línia «paravánu» vytvoreného z dlhých pásov z nehrdzavejúcej ocele. Ich tvar odkazoval na morfológiu papradí, ktoré tvorili hustý, priam prehistorický prales. Ocelové pásy reagovali aj na najmenší dotyk a krútením vytvárali prekvapivé reflexie hmotnej reality papradí a návštevníkov. Starostlivo navrhnutá topografia tak získala kontrapunkt v podobe nekonečného množstva odrazov svetla, zelene a artikulovanej krajiny.

MESAČNÁ KRAJINA | AMMA

– Amélie Germainová
a Marie-Andréé Huardová,
Montreal

Ateliér AMMA navrhol mesačnú krajinu určenú na objavovanie neočakávaného. Tvarovanie a výtvarné poňatie terénu evokovalo povrch Mesiaca, ktorý dopĺňali náznaky slnečnej sústavy, kozmickej lode, vztyčenej vlajky a dekorácie teleskopu. Jednotlivé objekty po dotyku oživali fiktívnymi vesmírnymi zvukmi, hra a aktívna účasť návštevníkov pridala dielu osobitý epický rozmer.

Rybník s hustou vrstvou tmavozelených efektných rias pretkali chodníky z vybielených exotických lastúr. Jemným kontrastom k riasam bol porast z vysokých tráv s farebnými bodmi irisov so zámerne odhalenými aromatickými koreňmi. Uprostred sa ako bez tiaže vznášal nadrozmerný hodvábný lampion zhotovený tradičnou vidieckou vietnamskou technikou, ktorým Andy Cao oživil spomienku na svoju rodnú krajinu. Hladina rybníka priam mysteriózne zrkadlila dekoratívnu štruktúru pomarančového sadu.

ZÁHRADA HESPERIDIEK |

Andy Cao, Los Angeles – New York;
Xavier Perrot, Paríž

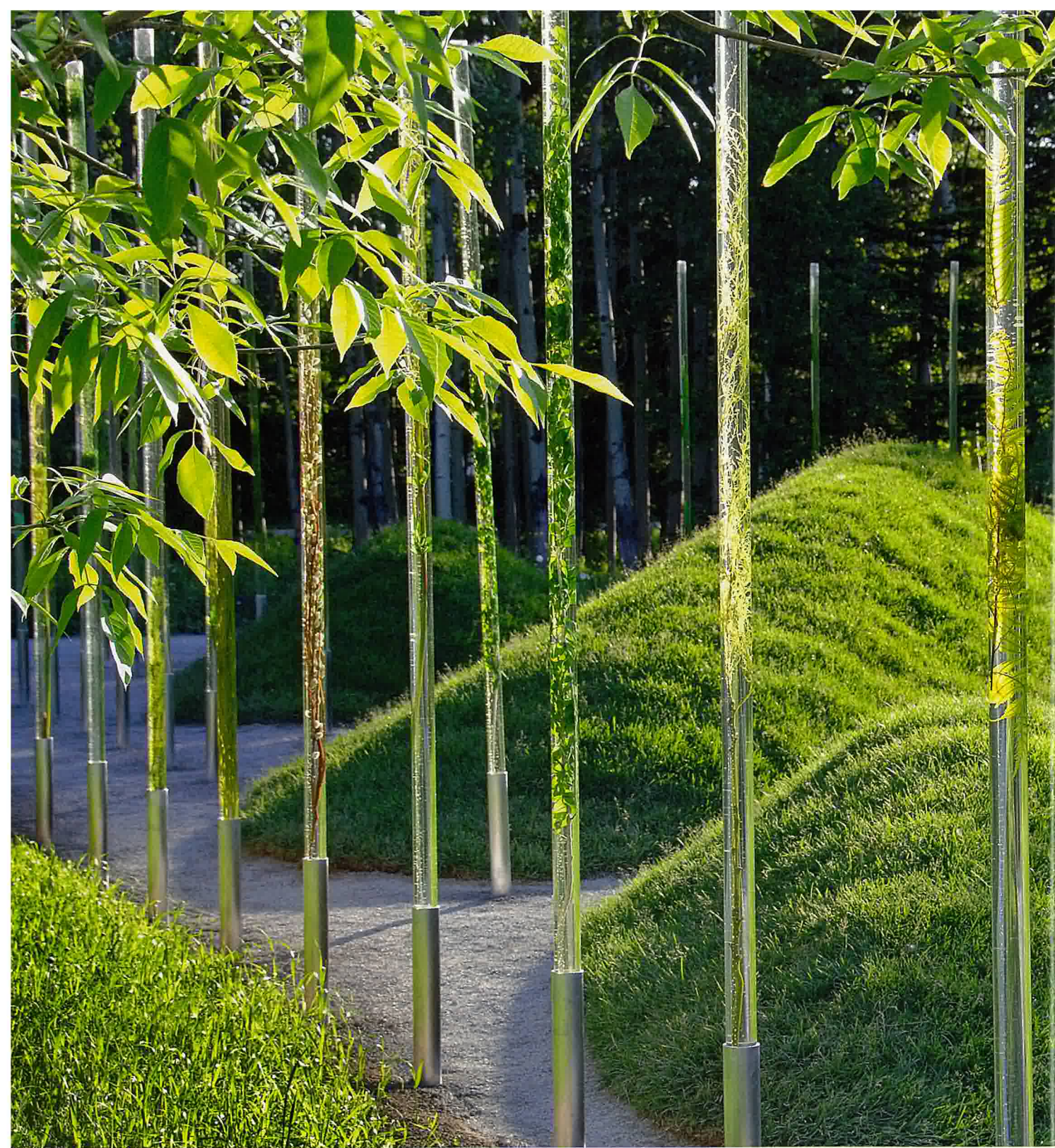

STRATENÍ V EUKALYPTOVOM LESE | Taylor Cullity Lethlean

Landscape Architects
– Kate Cullityová a Ryan Simsová,
Adelaide, Austrália

Záhrada evokovala pocit, ktorý zažili prví európski osadníci Austrálie, keď blúdili nehostinným eukalyptovým lesom. Náhodne umiestnené oceľové obrazovky boli perforované obrazmi zväčšenín mikroskopickej bunkovej štruktúry eukalyptu. Dlhé drevené podstavce obrátené na sever (spomienka na orientáciu pomocou kompasu) pokrývali živicové inkrustácie kvetov, orechov a kusov kôry. Zvuková inštalácia rozoznala ozajstné zvuky eukalyptového lesa.

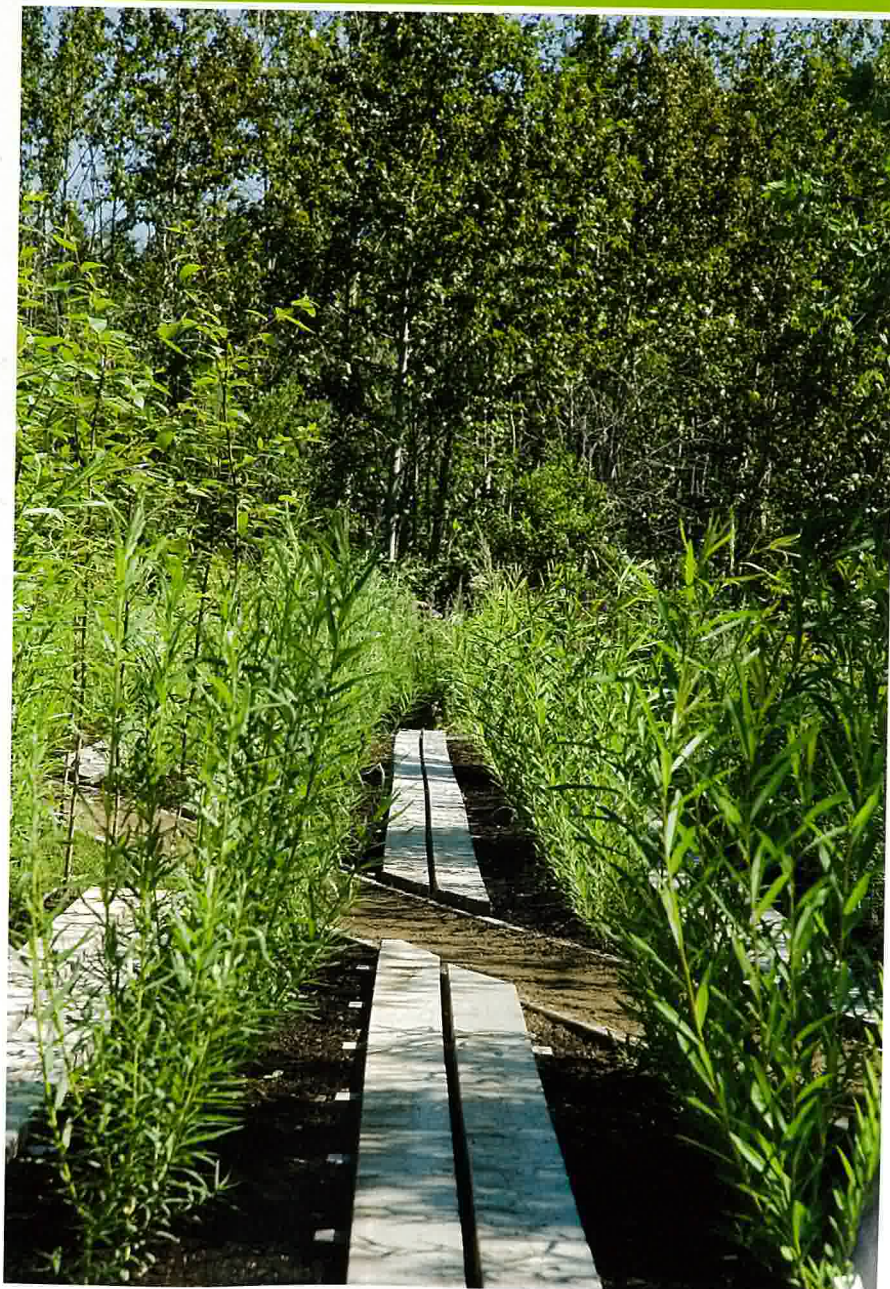
O VECI | North Design Office – Peter North a Alissa Northová, Toronto

ný raster transparentných stĺpov čnejúcich zo zvlíneného povrchu oslavoval nekonečno, zberateľskú vášeň, schopnosť správneho výberu, vzrušenie z objavovania, ké črty krajiny regiónu Gaspé. Obsah tubusov z plexiskla evokoval kultúrnu a hmotnú históriu záhrady či reminiscenciu lesa, ale aj geodetické vytyčovacie kolkky á trávy. Kompozícia mäkkých trávnatých útvarov v spleti stĺpov poskytla ideálne podmienky na leňošenie spojené s objavným pozorovaním okolia.

Prvotným záhradníckym impulzom bolo určenie hraníc ako definovanie vlastníctva a ochrany. Záhradné aktivity však súčasne smerovali k zámernému znejasneniu ohraničenia záhrady a krajiny naokolo. Veď súkromná záhrada predsa majstrovsky kopíruje prírodu. Berlínsky tím zdôraznil silu vegetácie, ktorá dokáže sama meniť prostredie a jeho hranice a obhajovať vlastnú identitu ako miesto neustálej evolúcie. Vysoko štruktúrované šíky vrč predstavovali vizuálny filter, zatiaľ čo na vysunutej parcele sa husto vysadené topole miešali s «domácimi» brezami, javormi a jaseňmi. Jasnú líniu chodníčkov vytvorili dve cesty: jednu paralelnú s výsadbou a druhú pod uhlom, ktorá vedie priamo do centra medzi stromy na intímne miesta posedenia a odpočinku.

ŠIKMÝ LES | Atelier le balto
 – Véronique Faucherová, Marc Pouzol,
 Marc Vatinel a Gabriel Lussier, Berlín

SKLENÍKOVÝ EFEKT |

scapes design – Éric Daoust, Donald Potvin a Jean-François Potvin, Montreal

...sa pohrali s fonetikou francúzskeho prekladu termínu «greenhouse effect» – skleníkový efekt. Hlavnou myšlienkou návrhu bola pozoruhodná všadeprítomnosť tohto javu a jeho paradoxná podstata. Trojica skleníkov vytvorila sugestívne obrazy plné kontrastov medzi tropickou zeleňou vo vnútri a okolitou miestnou vegetáciou. Navštívnik prechádzal tromi klimatickými pásmami aj s ich typickou koncentráciou vôní, vlhkosti a rastlinnej textúry. Od riedkych ryžových polí prvého skleníka až k hustej trofobickéj zeleni guinejských sladkých zemiakov.

NA BEZPEČIA |

scapes Landscape Urbanism
Chris Reed, Boston

...Reed využil sériu komerčných produktov navrhnutých pre potenciálne nebezpečné situácie. Pôvodné poslanie presunul do sféry rozmaru umenia. Zvlhnený terén pokryl hrubou vrstvou gumy, ktorá v každom kroku pridala vopred neviditeľný poskok. Bezpečná izolačka pre odvrátenie stavby šialenstva, policajné praktiky, ochranné známky a súčasné spoločenské vnímanie prítomného nebezpečenstva – aj tieto témy boli prítomné pri vzniku tohto veľkého gumeného ihriska. Prítomnosť zóny v ďalšej významovej rovine ohraničili výškové prvky, ktoré jasne oddelili hravé územie od okolitej, neregulovanej prírody.

CAMOUFLAGE VIEW |

Benjamin Aranda
a Chris Lasch, New York

Záhrada ako hra s umením kamufláže, dokonalým maskovaním objektu i človeka. Niečo ukrýva a tají aj sama seba. Prostriedkom kamufláže je stena z ocelových pásov, ktorá vytvára neustále sa meniace vzory svetla a tieňa. Zároveň funguje ako bariéra či prekážka. Dizajnéri totiž svoje dielo umiestnili tak, aby čiastočne zakryli výhľad na rieku St. Lawrence, v kontraste s tým, k čomu prirodzene nabáda topografia miesta. Vzory sa dramaticky menili každým pohybom a človeka uväznili v náznaku labyrintu, v ktorom musí sám nájsť dobre zamaskovaný výhľad.

Kanadský Grand-Métis od tretieho júnového týždňa až do 1. októbra 2006 už po siedmy raz hostil výkvet súčasnej záhradnej architektúry. Medzinárodný záhradný festival svojou účasťou poctil rad vynikajúcich architektov, dizajnérov a umelcov z Austrálie, Francúzska, Nemecka, Spojených štátov a Kanady. O ich účasti, ako zvyčajne, rozhodla porota, ktorá veľmi úzkostlivo stráži prvotriednu reputáciu tohto podujatia. A tak to bolo od začiatku príbehu festivalu v roku 2000, keď sa konečne podarilo naplniť niekoľkoročnú víziu transformácie nevyužitých častí Refordských záhrad na jednu z najvýznamnejších platforiem súčasného záhradného dizajnu a parkovej zelene. Diela festivalu zaberajú územie, ktoré špeciálne pre tento účel navrhol Atelier in situ (Annie Lebelová a Stéphanie Pratteová) a Vlan paysages (Julie Saintová-Arnaultová a Micheline Clouardová). Areál charakterizujú dve výrazné osi tvoriace «skelet» pre pravidelný raster otvorených a krajinných priestorov s akcentmi s výhľadmi na všetky strany. Jednotlivé záhradné diela delia vložené štvoruholníky trávy alebo štrku a priesečky jaseňov, briez a javorov. Východo-západnú os tvorí séria «záhradných miestností». Ich dimenzie a tvar nadväzujú na pozostatky prechádzajúcej výsadby a zástavby areálu. Tam, kde miestni obyvatelia kedysi vztýčili rustikálne chatrče, sú dnes nádherné záhrady korunované pôsobivými priamymi či filtrovanými výhľadmi na rieku St. Lawrence.

Od roku 2000 festival prezentoval viac než 50 záhrad, na ktorých sa podieľalo okolo

100 dizajnérov žijúcich v ôsmich krajinách. Ambície organizátorov však pravidelne presahujú hranice Jardins de Métis a grandiózne záhradné show paralelne prebieha aj na vzdialených lokalitách v Montreale či Toronte, ale aj v Anglicku, Francúzsku a Taliansku. Všetky inštalácie sledujú naplnenie hlavnej misie: prezentovať rozmanitosť tvorivých postupov, neobyčajne pestrú škálu nových materiálov a jedinečnú kreativitu tvorcov zväčša mladej generácie záhradných architektov, dizajnérov a vizuálnych umelcov. V pozadí absolútnej slobody pri kreovaní záhradných imaginácií však predsa len figurujú nezlomné pravidlá, ktorým dominuje podmienka rešpektovať prirodzený naturel miesta, jeho topografické danosti a vegetáciu. Festival totiž okrem definovania trendov dôsledne zveľaďuje myšlienku uchovania a udržateľnosti miestnej flóry a krajiny.

Veľkolepé inštalácie ostatného Medzinárodného záhradného festivalu sotva prezrádzali, že na ich prípravu autori so suitou spolupracovníkov dostali len sedem týždňov. Viac totiž kanadská zima neumožňuje. Výsadba začala začiatkom mája po tom, čo sa odstránil všetok sneh. Zhruba do polovice júna musela zeleň dorásť tak, ako to požadovali jednotlivé návrhy. No a začiatkom októbra bolo po všetkom, pretože teploty prechádzajú do vegetačne menej priaznivých častí stupnice. Krédom siedmeho ročníka festivalu bolo prebúdzanie zmyslov. Sluch, čuch, zrak a hmat dostali mnoho príležitostí, ako sa naplno zapojiť a návštevníkom interaktívnou formou sprostredkovať silné emotívne zážitky.